

MIETELNIK (3) *sb m*

Oba e jasne.

sg N mietelnik (1). ◇ pl N mietelnicy (1). ◇ A mietelniki (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Akrobata na linach, linoskoczek, kuglarz; funambulus, pentatista Mącz; cernuator, cernulo, cernulus, cernuus, grallator, petaurista, petauristarius, tichobates Cn (3) : Populus erat occupatus in funambulo, Lud nie był zábawił pátrząc ná mietelniki/ którzy po powrozách latáyą. Mącz 258c, 286c, 295a; [Volck Ll12v].

Synonimy: kuglarz, łaszek, łaszkarz, wila.

RS